

Съпругата на дядо Теньо се е казвала Тяна /Тана/, кръстното ѝ име е Щилияна (1845 - 1915), акт № 101/12.III.1915 г. Тя е от рода на Фитовци - преселници от разрушеното някога от черкези село Матей в Сливенската планина. Майка ѝ е Славка, а баща ѝ - Ненчо Добрев Фитов, е от Ново село (днес квартал на Сливен). Според Панайот Хитов и по наше родово предание Ненчо е заклан от турците. На стр. 34 той отбелязва: "Разказваше дядо Добри Фитовата от селото Матей..." и още на стр. 49: "Ние вече не можехме да ходим спокойно във гората и да седим на къшлата, защото с нас можеше да се случи същото, каквото се беше случило на времето с нашия комшия /по български - съсед/ Ненчо кехая. Той беше човек богат, имаше и овце, и кози, и орачество /земеделие/ на къшлата, над селото Калояново. Имаше и двама сина - Райно и Славчо, отрасли момчета по на 20 и 24 години." И още на стр. 50: "Да кажа няколко думи за убития Ненчо кехая, за да не си въобрази читателят, че Ненчо е бил някой страшлив човек и затова тъй лесно са го убили турците. Ненчо беше човек около 45 или 50 годишен, но здрав и непокорен. И както съм слушал, той в разни времена е убил няколко турци, но никога зло не беше го последвало след това"; "Беше купил добри шишанета и на двамата си синове, сам беше добър куршумджия." На стр. 73: "След три дена дойдоха при нас 5 - 6 души от нашите приятели". Между тях е и Слав Ненчев. На стр. 79: "... а на другата сутрин рано отидохме на Керемидената къшла при козите на Слав Ненчев да вземем хляб..."

На стр. 84, когато отиват на "Даямата", войводата пише: "Там намерихме един козар по име Танас Фетвата, който беше по-преди наш козар." И на стр. 86: "- Ха, готово ще бъде всичко дорде съмне - отговори Танас Фетвата." Това е през пролетта на 1860 г. "На другия ден на определеното място при крушата Танас Фетвата донесе всичко, както бяхме поръчали." И на стр. 152: "Веднага написах едно писмо и го изпратих чрез Атанас Фетвата до Георги Омайников в Сливен..."

Фамилията Фитовци не му е била чужда, защото и жена му Бойка е с потекло на преселници от село Матей.

С посочените бележки на Хитов от спомените му става ясно, че той е бил в много близки отношения с фамилията Фитовци. За нас тази родствена връзка е повод, гаранция за сигурност и причина двамата - дядо Теньо Джагара и войводата Панайот Хитов, да станат побратими. Дали това побратимяване се осъществило само на родствена връзка или по друг повод, това не ни е известно. Но че са били побратими, нямаме съмнение в рода.

Освен побратимяването между тях, значимо събитие за рода ни е и че те двамата са "хайдутували само едно лято из Сливенския балкан". Срещата им е била определена в м. "Абланово", отстояща на около 7 км северо-западно от Сливен. За рода на Джагарите това е едно наистина значимо събитие. За тази среща и това хайдутуване е имало съчинена народна песен. В нея се говори: "Панайот на Теньо думаше, Теньо льо, мой побратиме." Това ми е разказано от